

τοῦ οὐρανόου ἐκείνου γέλωτος, ἀντὶ τοῦ ὁποίου
 τώρα διέστελλον τὰ χεῖλη της μόνον λέξεις, οἷαι τά:

Ὁ χουσόσ
 περισσόσ
 δὲν ποιεῖ τὴν εὐτυχίαν
 τὴν χαρὰν ἡμῶν,

καὶ ὠργίσθην κατὰ τοῦ ἀπηνόυσ πατρός, καὶ
 ἀπεφάσισα στερεῶσ καὶ ἀμετακλήτως καὶ δὲν
 ἐπῆγα εἰς Καλκούτταν.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γεώργιος Βιζυηνός ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ.....	σελ.	ε'
Ποῖος ἦτον ὁ φονεὺς τοῦ ἀδελφοῦ μου....	»	1
Μεταξὺ Πειραιῶσ καὶ Νεαπόλεωσ.....	»	89